

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Mă așez cuvânt în cartea Mea cea de azi pe pământul român. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul, așa cum am fost încă de la începutul făcerii lumii când cuvântam și îplineam apoi, și s-au făcut la cuvântul Meu cerul și pământul și toate câte sunt, dar când l-am făcut pe om am pus mâna să-l fac după ce am cuvântat, și l-am făcut pe om din cele făcute de Mine prin cuvânt. Cerul și pământul au fost cele din care l-am zidit pe om, și l-am învățat și pe om să facă și el lucrarea Mea, să fie și el făcător, să iubească l-am învățat, căci dacă nu iubește nu ascultă, nu vrea cu Dumnezeu, nu vrea ca Dumnezeu, și iată, vreme lungă este de când caut să-Mi scriu pe pământ cuvântul Meu și să-l pun peste om și să-l fac iarăși pe om, și lucrez mai mult decât am lucrat pentru fiecare om care s-a lăsat să fie sfânt prin vreme și să fie pe pământ apoi între oameni și să se nască în oameni credință în Dumnezeu și să tânjească ei după Domnul și să asculte de El cu viața lor.

Iată zi de sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, Mă scriu în carte cu sfinții Mei, și mai e puțin, puțin timp, și Mă voi lăsa cu carte dulce de tot și voi strânge lângă glasul Meu pe cei ce Mă știu aici, la izvor cuvântând, și dorind ei după Mine cu inimioarele lor, căci voi veni cu sărbătoare de oștiri îngeresti și vom așeza mângâiere peste cei adunați și le vom da lor putere pentru Domnul, că prea mult s-a dezvățat de Dumnezeu omul, o, prea mult a făcut omul acest păcat, prea mult s-a dezlipit de Dumnezeu Făcătorul, de nu mai știe nici el cât a făcut acest păcat și cât a adăugat la el mereu, mereu, nu mai știe omul, dar Eu vin pe pământ cuvânt și vin cu sfinții Mei, cu cei ce văd ca Dumnezeu peste tot pe pământ și în cer și văd mereu, și-Mi plâng cu ei durerea Mea și și-o plâng ei cu Mine pe a lor și avem aceeași durere și același dor de naștere din nou a lumii, așa cum Eu, Domnul, am proorocit că va veni această înnoire și va fi ea odihna Mea, biruința Mea, împlinirea pe care o aștept cu Tatăl și cu toți sfinții și cu toate puterile cerești, și Mi-e dor de această zi, Mi-e dor, Mi-e tare dor.

O, poporul Meu hrănit din gura Mea, o, măi fiilor, oricât ar da diavolul să vă biciuiască ca să vă poată despărți de Dumnezeu și să vă alunge de lângă sânul Meu, din care vă hrănesc, o, nu-i faceți pe plac diavolului, nu vă temeți de el, ci temeți-vă de despărțirea voastră de Domnul dacă diavolul ar izbuti să vă doboare de partea lui. O, măi fiilor, o, copiii creșcuți cu dor de cuvântul Meu de peste voi, să nu vă pară rău de anii voștri lângă lucrarea Mea, lângă Mine și lângă lucrul Meu peste pământ, ci să vă pară rău că nu ați avut mai mult parte, mai din timp parte cu izvorul Meu de viață dătător. Iar celor ce nu ați răbdat pentru Mine până la sfârșit și ați fost trași de lângă Mine, lăsându-vă biruiți, o, să vă pară rău că n-ați rămas pe mai departe pe acest drum stropit cu lacrimile Mele după om și după voi, și să vă pară rău că v-au pierdut pe voi acești ani, că nu vă mai au aici, pe calea Mea cea înspinată, că mulți din voi ați fost spinii Mei, iar Eu v-am iubit și v-am altoit ca să fac din voi zidire nouă, dar diavolul a lucrat și v-a depărtat. Eu însă vă îndemn pe voi, nu lepădați credința în Mine și în cuvântul Meu cel de azi. O, nu fiți nepăsători pentru credința sau pentru necredința voastră în acest cuvânt, că nu tot așa veți putea fi când vi se va pune această întrebare, căci Eu, Domnul, vă voi întreba pe voi despre aceasta mai mult decât orice întrebare despre celelalte ale voastre rele și greșeli. Dacă ați dat vina pe altcineva pentru credința sau pentru necredința voastră față de acest cuvânt, Eu nu vă voi întreba pe voi de cei pe care ați apăsa atunci, ci pe voi și de voi vă voi întreba. Eu, Dumnezeul acestui cuvânt, vă voi întreba de Mine, nu de cei după care ați da să vă pitiți ca să vă dezvinovați, căci fiecare va sta pentru el însuși înaintea Mea și va fi întrebat de vremea care a stat în lucrarea Mea, în poporul Meu, în brațul Meu.

O, fiilor care M-ați îndurerat așa, luați aminte fiecare. La fiecare în parte vă grăiesc prin acest cuvânt. Dacă ai întâlnit mila dumnezeiască, o, fiule, dacă ți-a ieșit ea în cale și te-a miluit să fii și tu o vreme în acest loc, în acest popor, trăind pentru Dumnezeu, atunci tu ai fost ceva, ba și mai mult decât atât ai fost sau ai fi putut să fii, dar necredințioșia ta și-a arătat fapta ei, căci dacă ai avut neascultare și te-a dus ea la lepădare a pasului tău cu Domnul și te-a dus în mijlocul lumii, o, nu mai ești nimic, nu mai ești nici măcar cât erai până să te întâlnești cu Mine prin acest cuvânt, și poți să ajungi și mai puțin, și mai rău. Poți să ajungi nepăsător, defăimător, hulitor, judecător, trădător de frații Mei, iar dacă nu mai ajungi să-ți condamni singur calea cea fără Domnul și să-ți vezi lucrarea depărtării tale de Mine, o, mai de preț rămâne decât tine o stârpitură, că ai tras spre gura ta și spre prostia din ea pe cei înaintea cărora te-ai și fălit cu ce ești după ce părăsești pe Domnul. Păi n-ai, o, n-ai cum să mai ai dreptate, n-are cum să mai fie ceva de tine sau să însemne ceva vorba ta, ci numai îndrăzneală goală mai poți tu dovedi cu gura ta, dar și mai de prostie decât tine poate fi cel care se oprește de vorbă cu tine și cu cuvintele tale cele de nimic, că un nimic ajunge, un nicăieri, un mort printre cei mulți care merg pe picioare, așa ajunge cel care necredința îl slujește până într-atât, căci Iuda a ajuns să fie sluga ucigașilor Mei, dar nu mult după aceea a ajuns el victima lor, căci așa este plata celor ce n-au inima curată față de cei curați cu inima.

O, învățați, măi fiilor, un lucru bun, voi, cei care voiți să rămâneți cu Mine și ai Mei. Nu vă puneți chezaș pentru om, că e primejdie pentru sufletul vostru, că iată, omul este nestatornic. O, adevărată este această lucrare de cuvânt, și ce vor face cei ce au pus la îndoială lucrarea cuvântului Meu? Mai au ei vreun pic de frumos în ei? O, nu mai au. Iubirea, numai ea îl face frumos pe om. Ea este cea care nu învinuiește pentru ea însăși. Citiți Scripturile și învățați cum să fiți ai Domnului, o, fiilor. Nu cumva să faceți ca Simon, care a rostit în mintea lui că este păcătoasă cea care M-a spălat cu lacrimile ei, și l-a dus pe el acest păcat la îndoială față de ființa Mea dumnezeiască și care știe tot ce este în om. O, nu cumva să nutriți în voi așa simțăminte și dispreț pe Domnul și pe frați, cum că sunt ei greșiți și neumiliți. O, nu uitați cerescul Meu cuvânt, căci am spus: *«Celui ce i se iartă mult, iubește mult»*, și iată, iubirea îl face pe om frumos înaintea Mea, dar duhul judecății nu.

O, poporul Meu, ce multă milă îți dau când te învăț Eu din gura Mea să te ferești de rău! Iată, din pricina nepocăinței și a neumilinței și din pricina trupului pierde omul atâtea daruri duhovnicești, pierde mult. Trupul îi comandă omului ceea ce voiește diavolul să voiască și să simtă omul, și e slab de înger omul. Cel slab de înger este cel ce nu dă îngerilor putere pentru el, este cel ce nu este atent pentru îngeri, așa cum femeia care umblă cu capul neacoperit alungă pe îngeri, pe cei supuși lui Dumnezeu. O, ce mai e de făcut când ea nu numai capul și-l ține descoperit, ci și trupul? Iată de ce s-a spus mult, mult prin vreme că e bine ca bărbatul creștin să nu stea de vorbă cu femeie, fie ea și femeie creștină, căci trupul și mintea femeii fac rău omului lui Dumnezeu, căci diavolul se folosește de acest prilej și dă de lucru minții și inimii omului, așa cum și în rai s-a întâmplat, și l-am pierdut pe om apoi.

O, fiilor, aveți grijă să nu vă fie frig. Luptați-vă să biruiți frigul, luptați-vă și pentru trup, și pentru duh. Când vremea este rece trebuie hăinuță mai groasă, trebuie și pentru trup, trebuie și pentru duh. Eu, Domnul, am nevoie de voi, fiilor, pentru lucrările Mele cu voi, și trebuie să fiți voi înțelepți și ascultători și împlinitori ai cuvântului Meu, iar credința voastră în Mine se dovedește prin acestea, măi fiilor, iar ea are putere să vă crească râvna și să fiți mari cu inima, ca să poată rodi credința voastră.

Acum, celui ce este astăzi sărbătorit între sfinți, mucenicul Dimitrie, Eu, Domnul, îi dau glas peste voi și grăiește el pentru sfinți, că toți se bucură când cei dintre ei au glas de lângă Mine peste voi și au lucrare de cuvânt. Și iată, le fac lor bucurie acum. Amin.

— *Binecuvântat ești Tu, Doamne, întru sfinții Tăi, care-Ți dau Ție toată slava! O, mare și minunat Te mărturisesc toți sfinții, Doamne! Măsura credinței lor în Tine a lucrat credință în cei*

ce priveau la credința lor și la faptele ei. Tu ești Sfântul sfinților, o, Bunule Stăpân. Tu atât de mult ne-ai iubit pe noi și ne vei iubi până la sfârșit, că iată, Te-ai făcut pâine și vin pentru om, ca să se facă și omul ca Tine prin har, dar ce puțin stă omul să gândească la această lucrare îngerească, prin care Tu, Doamne, Te faci pâine și vin pe masa credincioșilor Tăi și Te dai lor, ca să aibă ei viață, Doamne. O, cine înțelege cu adâncime cuvântul Tău prin care ai spus fiilor bisericii Tale: «Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului.»?

O, ce tainic ești, ce milos ești, ce bun, o, Doamne! O, cât de mult aștepti să se facă omul dumnezeu prin har, așa cum Tu prin har Te faci pâine și vin și Te dai hrană omului credincios, Doamne! Privim la lucrarea Ta îngerească, pe care omul pe pământ n-o poate privi, dar poate să-i creadă pe sfinți, căci ei văd cum îngerii Tăi lucrează pentru tot harul sfintei liturghii și cum Te aduc ei pe Tine pâine și vin la cei ce Te iubesc mult sau puțin, la cei ce se hrănesc cu multă sau cu puțină bucurie pentru părtășia lor cu Tine, un trup cu Tine făcându-se ei când cu Tine se împărtășesc, slujii fiind de îngeri, Tu și ei.

O, fii ai lui Hristos Cuvântul, lucrare îngerească este sfânta liturghie, iar voi lucrați cu îngerii pe pământ în acest timp al sfintei liturghii. O, fiilor, fiți tari de înger. Se bucură îngerii când pot fi tari prin voi. Dați-le de lucru pentru Domnul și pentru voi și veți fi tari de îngeri, căci voi sunteți fiii lui Hristos, frații lui Hristos, sunteți cei ce stați cu Domnul la masă zi de zi, și tot atât de mult să-L și bucurați pe El. Miluiți-i pe cei din cer, și veți fi cei miluiți. Cei ce iubesc sunt cei mai frumoși de pe pământ și se înfrumusețează mulți de la ei. Așa am lucrat noi pe pământ, noi, cei ce ne-am făcut sfinți pentru Domnul.

Iată, vine și se vede venind sărbătoarea îngerilor și se vor strânge cu dor la izvorul Domnului cei ce s-au deprins să vină și să ia pe Domnul Cuvântul în ei. O, gătiți-vă, așadar, inimi-oarele și încălziți pe cei ce vin la Domnul. Bindecuvântată să vă fie truda cea pentru El și pentru cei ce vin după El ca să pască și ca să crească din cuvântul Lui, din locul binecuvântărilor Lui.

Din mijlocul sfinților, binecuvintez pe Domnul în ziua mea de serbare între sfinți, și îl am alături de mine sărbătorit pe cel cu același nume, pe cuviosul Dimitrie, care se odihnește pe pământul român și veghează pentru acest neam. Împreună avem acum sărbătoarea între sfinți și împreună binecuvântăm poporul Domnului.

O, Doamne, o, Doamne, e neamul român la mare răscruce în aceste zile. O, ai grijă, Doamne! Fie voia Ta peste acest neam acum, în clipa cea grea pentru el. Răpune-i pe cei răufăcători lui. Ia din mâna lor puterea și cârma și ține-le Tu, Doamne, și fă Tu voia Ta. E cerul tot în veghe, că Te văd sfinții îngrijorat și îndurerat, dar Tu ești Cel ce poate totul. O, fie voia Ta pe pământul român, fie ca în cer, Doamne! Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să stăpânească peste neamul român cu voia Sa, acum și pe vecii. Pe veci de veci să fie voia Ta, Doamne, pe vatra neamului român. Amin.

— O, mare-Mi este încordarea în zilele acestea pentru neamul Meu cel de azi, neamul Meu român, o, sfinți iubiți ai Mei! O, e grea bătaia, căci ceața este groasă, iar diavolul trage și el să biruiască el cu minciuna și cu trufia cea din om. O, e mult de luptat. Am nevoie de sprijin de pe pământ. Rostesc cuvânt și spun: să cadă de pe scaune oamenii minciunii și ai lăcomiei de slavă și de putere și de bani! Să se ridice din români cei curați cu inima pentru acest neam! Să biruiască voia Domnului peste voia omului trufaș, care voiește totul numai pentru el! Mila Mea este cu acest neam și e lupta grea și am îngerii și sfinții în lucrul cel mult de acum.

Iată, binecuvintez cu mare cuvânt strângerea la izvor a celor ce sunt porniți cu gân-dul și cu dorul ca să vină la sărbătoarea îngerilor. Dau poruncă cetelor îngerești să le vegheze calea, iar ei să vină și să-Mi aducă în dar inima ca să le-o fac frumoasă, ca să le-o împodobesc Eu.

O, pace vouă pe calea către izvor! Vă stăm înainte cu toată puterea, Eu și fiii pregătitori ai întâlnirii noastre, căci Eu le întăresc puterea ca să poată ei tot ce trebuie de pregătit. Sunt plin de dor. Aștept cu dor greu, aștept cu dor împlinirea. Cetele îngerești se pregătesc de sărbătoare și totul se pregătește în cer și pe pământ, iar după pregătire vine sărbătoarea.

O, pace vouă, fii ai trudei pentru lucrarea Mea de azi prin voi peste pământ! Deschideți-vă ca să Mă deșert în voi, fiilor, cu puterea Mea, căci voi sunteți plăpânzi, dar Eu vă întăresc mereu, mereu, că sunt și Eu atât de ostenit, dar în sărbători aici la voi Îmi crește vlaga și nădejdea că se apropie pic cu pic biruința cea mare, ziua Domnului, o, fiilor, ziua când va fi între cer și pământ binecuvântarea Mea și numai ea și rodul ei, și când Eu, Domnul, le voi da la cei ce iubesc, le voi da frumusețea cea mare, împărăția cerurilor, iubirea Mea pe pământ și numai ea.

O, pace vouă, celor ce sunteți cu Mine, măi fiilor! Mă pregătesc cu dulce cuvânt, cu dulce sărbătoare și vin și petrecem cu îngerii, fiilor, și totul, totul va fi în ziua aceea ca în cer pe pământ aici. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2014